

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2015. április 23. *

„Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — 2006/126/EK irányelv — Vezetői engedélyek kölcsönös elismerése — Kábítószer hatása alatt járművet vezető személy más tagállamban kiállított vezetői engedélye érvényessége elismerésének valamely tagállam általi megtagadása”

A C-260/13. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Verwaltungsgericht Sigmaringen (Németország) a Bírósághoz 2013. május 13-án érkezett, 2013. április 30-i határozatával terjesztett elő az előtte

Sevda Aykul

és

a **Land Baden-Württemberg** között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (ötödik tanács),

tagjai: T. von Danwitz tanácselnök, C. Vajda, A. Rosas (előadó), Juhász E. és D. Šváby bírák,

főtanácsnok: Y. Bot,

hivatalvezető: K. Malacek tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2014. június 19-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- S. Aykul képviseletében G. Heinzle Rechtsanwalt,
 - az olasz kormány képviseletében G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítője: S. Varone avvocato dello Stato,
 - a lengyel kormány képviseletében B. Majczyna, meghatalmazotti minőségben,
 - az Európai Bizottság képviseletében G. Braun és N. Yerrell, meghatalmazotti minőségben,
- a főtanácsnok indítványának a 2014. szeptember 4-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,
meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: német.

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a vezetői engedélyekről szóló, 2006. december 20-i 2006/126/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 403., 18. o.) 2. cikke (1) bekezdésének és 11. cikke (2) bekezdésének értelmezésére vonatkozik.
- 2 Ezt a kérelmet S. Aykul osztrák állampolgár – aki az Osztrák Köztársaság által kiállított vezetői engedély jogosultja – és a Land Baden-Württemberg között azon határozat tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő, amely megtagadta S. Aykultól a vezetői engedélye Németország területén történő használatára vonatkozó jogot.

Jogi háttér

Az uniós jog

A 2006/126 irányelv

- 3 A 2006/126 irányelv (2) preambulumbekkezdése értelmében:

„A vezetői engedélyekre vonatkozó szabályok a közös közlekedéspolitika alapvető elemei, amelyek hozzájárulnak a közúti közlekedésbiztonság javításához, valamint megkönnyítik azon személyek szabad mozgását, akik a vezetői engedélyt kiállító tagállamtól eltérő tagállamban telepednek le. Tekintettel az egyéni szállítóeszközök jelentőségére, a fogadó tagállam által hivatalosan elismert vezetői engedély birtoklása elősegíti a személyek szabad mozgását és letelepedését. [...]”

- 4 Az említett irányelv (8) preambulumbekkezdése értelmében közúti közlekedésbiztonsági okokból meg kell határozni a vezetői engedély kiállításának minimumkövetelményeit.

- 5 Ugyanezen irányelv (15) preambulumbekkezdése kimondja:

„Közúti közlekedésbiztonsági okokból a tagállamoknak képeseknek kell lenniük a vezetői engedélyek visszavonására, felfüggesztésére, megújítására és megszüntetésére vonatkozó nemzeti rendelkezéseik alkalmazására valamennyi olyan vezetői engedéllyel rendelkező személy tekintetében, akik területükön szokásos tartózkodási hellyel rendelkeznek.”

- 6 A 2006/126 irányelv 2. cikkének (1) bekezdése értelmében „[a] tagállamok az általuk kiállított vezetői engedélyeket kölcsönösen elismerik”.

- 7 Az említett irányelv 7. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Vezetői engedély kizárólag azon kérelmezőknek állítható ki:

- a) akik jártassági és magatartási, valamint elméleti vizsgát tettek, valamint megfeleltek az egészségügyi követelményeknek a II. és III. melléklet rendelkezéseivel összhangban;

[...]

- e) akiknek szokásos tartózkodási helye annak a tagállamnak a területén található, amelyik a vezetői engedélyt kiállítja, vagy aki bizonyítani tudja, hogy tanulmányi céllal ott töltött legalább hat hónapot.

[...]

5. [...]

A vezetői engedélyt kiállító tagállamok – a 2. cikk sérelme nélkül – kellő körültekintéssel járnak el annak biztosítása érdekében, hogy az adott személy megfeleljen az e cikk (1) bekezdésében megállapított követelményeknek, és nemzeti rendelkezéseiket alkalmazzák a járművezetési jogosultság megszüntetésére, illetve visszavonására, amennyiben megállapításra kerül, hogy a vezetői engedélyt a követelményeknek való megfelelés nélkül állították ki.”

8 A 2006/126 irányelv 11. cikkének a szövege a következő:

„[...]

(2) A büntetőjogi és rendőrségi jogszabályok területiségére vonatkozó alapelvre is figyelemmel, a szokásos tartózkodási hely szerinti tagállam a járművezetési jogosultság korlátozására, felfüggesztésére, visszavonására, illetve megszüntetésére vonatkozó nemzeti rendelkezéseit alkalmazhatja egy másik tagállam által kiállított vezetői engedély jogosultjára, és szükség esetén, e célból lecserélheti az engedélyt.

[...]

(4) A tagállam megtagadja a vezetői engedély kiállítását azon kérelmezőnek, akinek a vezetői engedélyt egy másik tagállamban korlátozták, felfüggesztették vagy visszavonták.

A tagállam megtagadja egy másik tagállam által olyan személy részére kiállított vezetői engedély érvényességének elismerését, akinek a vezetői engedélyt az előbbi állam területén korlátozták, felfüggesztették vagy visszavonták.

A tagállam szintén megtagadhatja a vezetői engedély kiállítását olyan kérelmező részére, akinek a vezetői engedélyt egy másik tagállamban érvénytelenítették.

[...]”

9 Az említett irányelv 12. cikkének első albekezdése szerint:

„Ezen irányelv alkalmazásában a »szokásos tartózkodási hely« az a hely, ahol az adott személy általában él, vagyis ahol egy naptári évben legalább 185 napot tölt, személyes és foglalkozásával összefüggő kööttségei miatt, vagy foglalkozási kööttségekkel nem rendelkező személy esetén, olyan személyes kööttségei miatt, amelyek szoros kapcsolatra utalnak az adott személy és azon hely között, ahol él.”

10 Ugyanezen irányelv 16. cikkének (1) és (2) bekezdése a következőket írja elő:

„(1) A tagállamok legkésőbb 2011. január 19-ig elfogadják és kihadják azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az 1. cikk (1) bekezdésében, a 3. cikkben, a 4. cikk (1), (2) és (3) bekezdésében, valamint (4) bekezdésének b)–k) pontjában, a 6. cikk (1) bekezdésében és (2) bekezdésének a), c), d) és e) pontjában, a 7. cikk (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában, valamint (2), (3) és (5) bekezdésében, a 8., 10., 13., 14. és 15. cikkben, valamint az I. melléklet 2. pontjában, a II. mellékletnek az A1, A2 és A kategóriáról szóló 5.2. pontjában, illetve a IV., V. és VI. mellékletben foglaltaknak megfeleljenek. Ezen rendelkezések szövegéről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

(2) Ezeket a rendelkezéseket 2013. január 19-től kezdődően kell alkalmazni.”

- 11 A 2006/126 irányelv 17. cikkének első bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A [vezetői engedélyekről szóló, 1991. július 29-i] 91/439/EGK [tanácsi] irányelv [(HL L 237., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 1. kötet, 317. o.)] a tagállamoknak a VII. melléklet B. részében megadott, a 91/439/EGK irányelv nemzeti jogba történő átültetésének határidőire vonatkozó kötelezettségeinek sérelme nélkül 2013. január 19-ével hatályát veszti.”

- 12 A 2006/126 irányelv 18. cikkének a szövege a következő:

„Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

A 2. cikk (1) bekezdését, az 5. cikket, a 6. cikk (2) bekezdésének b) pontját, a 7. cikk (1) bekezdésének a) pontját, a 9. cikket, a 11. cikk (1), (3), (4), (5) és (6) bekezdését, a 12. cikket, valamint az I., II. és III. mellékletet 2009. január 19-től kell alkalmazni.”

A 91/439 irányelv

- 13 A 91/439 irányelv 1. cikkének (2) bekezdése értelmében „[a] tagállamok az általuk kiállított vezetői engedélyeket kölcsönösen elismerik”.

- 14 Az említett irányelv 8. cikke a következőket írja elő:

„[...]

(2) A büntetőjogi és a rendőrségi jogszabályok területiségére vonatkozó alapelvre is figyelemmel a szokásos tartózkodási hely szerinti tagállam a vezetés jogának korlátozására, felfüggesztésére, valamint visszavonására vagy megszüntetésére vonatkozó nemzeti rendelkezéseit alkalmazhatja egy másik tagállam által kiállított vezetői engedély jogosultjára, és szükség esetén e célból lecserélheti az engedélyt.

[...]

(4) Egy tagállam megtagadhatja egy másik tagállam által olyan személy részére kiállított vezetői engedély érvényességének elismerését, akivel szemben az előbbi állam területén a (2) bekezdésben említett egyik intézkedést alkalmazták.

Egy tagállam hasonlóképpen megtagadhatja a vezetői engedély kiállítását olyan kérelmező részére, akivel szemben ilyen intézkedést alkalmaztak egy másik tagállamban.

[...]”

A német jog

- 15 A közúti közlekedésről szóló törvény (Straßenverkehrsgesetz, a továbbiakban: StVG) 2. §-a a kérdést előterjesztő bíróság által idézett változatában a következőképpen rendelkezik:

„(1) Gépi meghajtású jármű közúton történő vezetéséhez az illetékes hatóság (a vezetői engedéllyel összefüggésben illetékes hatóság) által kiállított engedély (vezetői engedély) szükséges. [...]

[...]

(4) Minden olyan személy alkalmas gépi meghajtású jármű vezetésére, aki teljesíti az ehhez szükséges fizikai és szellemi követelményeket, és aki nem sértette súlyosan vagy ismételten a közúti közlekedésre vonatkozó rendelkezéseket vagy a büntetőjogi rendelkezéseket. [...]

[...]

(11) Külön rendeletben meghatározott részletes szabályok alapján a külföldön kiállított vezetői engedélyek is feljogosítanak az ország területén gépi meghajtású járművek vezetésére.

[...]”

- 16 Az StVG „A vezetői engedély visszavonása” című 3. §-ának – a kérdést előterjesztő bíróság által idézett változatában – a szövege a következő:

„(1) A gépi meghajtású járművek vezetésére alkalmatlannak bizonyuló személy vezetői engedélyét a vezetői engedéllyel összefüggésben illetékes hatóság köteles visszavonni. Külföldi vezetői engedély esetén a visszavonás – még ha más rendelkezések alapján történik is – a vezetői engedélynek az ország területén történő használatára való jog elismerésének megtagadásával azonos hatályú. [...]

(2) A visszavonással a vezetői engedély hatályát veszti. Külföldi vezetői engedély esetén a gépi meghajtású járműveknek az ország területén történő vezetéséhez való jog szűnik meg. [...]

[...]”

- 17 Az StVG „Törlési határidők” című 29. §-a a német kormány által a Bíróság kérdésére adott írásbeli válaszában idézett változatában a következőket mondja ki:

„(1) A nyilvántartásba tett bejegyzéseket a második mondatban rögzített határidőket követően törölni kell. A törlési határidők a következők:

[...]

2. öt év

- a) ha a határozat bűncselekménnyel (»Straftat«) kapcsolatos, kivéve a 3. pont a) alpontja szerinti esetet,
- b) ha a határozat olyan szabálysértéssel kapcsolatos, amelyhez [...] a közúti közlekedésbiztonságot érintő szabálysértésként, vagy ennek megfelelő más szabálysértésként két pont kapcsolódik,
- c) a Land jogszabályai értelmében illetékes hatóságok által előírt, a nem vezetőiengedély-köteles jármű vezetésének a tilalma vagy korlátozása esetében;
- d) a járművezetésre való alkalmassággal kapcsolatos előadáson, továbbképzésben, speciális továbbképzésben vagy vezetéspszichológiai tanácsadáson való részvételről szóló közlések esetében,

[...]”

- 18 A személyek közúti közlekedésben való részvételének engedélyezéséről szóló rendelet (Verordnung über die Zulassung von Personen zum Straßenverkehr) (a továbbiakban: FeV) „Alkalmasság” című 11. §-ának a kérdést előterjesztő bíróság által idézett változata a következőket írja elő:

„(1) A vezetői engedélyt kérelmezőknek meg kell felelniük az ehhez szükséges testi és szellemi követelményeknek. E követelményeknek különösen akkor nem felelnek meg, ha a 4. vagy 5. melléklet szerinti megbetegedés vagy fogyatékoság áll fenn, amely a gépi meghajtású járművek vezetésére való alkalmasságot vagy részleges alkalmasságot kizárja. [...]”

„Előzetes megjegyzés

(1) A következő lista olyan gyakori betegségeket és fogyatékoságokat tartalmaz, amelyek érinthetik, vagy hosszú időre kizárhatják a gépi meghajtású jármű vezetésére való alkalmasságot. [...]

(3) A következő értékelések a szokásos esetre érvényesek. Kiigazítások lehetségesek adott emberi hajlam, szokások, adott észlelés vagy a magatartás ellenőrzése és az alkalmazkodás meghatározott módjai alapján. [...]

Sz.°	Betegségek, fogyatékoságok	Alkalmasság vagy korlátozott alkalmasság kategóriák [...] B [...]
[...]	[...]	[...]
9.2	Kannabiszfogyasztás	
9.2.1.	Rendszeres kannabiszfogyasztás	Nem
9.2.2	Alkalomszerű kannabiszfogyasztás	Igen A fogyasztás és a járművezetés különválasztása, és alkohol vagy más pszichoaktív anyagok további fogyasztásának hiánya, személyiségzavar hiánya, kontrollvesztés hiánya esetén

[...]”

- 19 A FeV 11. §-a 4. mellékletének a szövege a következő:
- 20 A FeV „Külföldi vezetői engedély” című 29. §-a a következőket mondja ki:

„(1) A külföldi vezetői engedély jogosultjai az engedélyük keretei között vezethetnek gépi meghajtású járműveket az ország területén, ha a 7. § értelmében ott nem rendelkeznek szokásos tartózkodási hellyel. [...]

(3) Az (1) bekezdés szerinti jogosultság nem vonatkozik azokra a külföldi vezetői engedéllyel rendelkező személyekre,

[...]

3. akiktől bíróság ideiglenesen vagy jogerősen, vagy egy szabálysértési hatóság azonnal végrehajthatóan vagy jogerősen visszavonta az ország területére vonatkozó vezetői engedélyt [...]

(4) A (3) bekezdés 3. és 4. pontjában foglalt határozatot követően a külföldi vezetői engedély használatát az ország területén kérelemre akkor lehet engedélyezni, ha a visszavonás indokai már nem állnak fenn.”

21 A FeV „Visszavonás, korlátozások, feltételek” című 46. §-a a következőképpen rendelkezik:

„(1) Ha a vezetői engedéllyel rendelkező személy gépi meghajtású jármű vezetésére alkalmatlannak bizonyul, a vezetői engedéllyel összefüggésben illetékes hatóság köteles a vezetői engedélyt visszavonni. Ez a rendelkezés alkalmazandó különösen akkor, ha a 4., 5. vagy 6. melléklet szerinti megbetegedés vagy fogyatékoság áll fenn, továbbá a közúti közlekedés szabályainak vagy a büntető jogszabályoknak olyan súlyos vagy ismételt megsértése esetén, amely kizárja a gépi meghajtású jármű vezetésére való alkalmasságot.

[...]

(5) Külföldi vezetői engedély esetén a visszavonás a vezetői engedélynek az ország területén történő használatára való jog elismerésének megtagadásával azonos hatályú.

(6) A visszavonással a vezetői engedély hatályát veszti. Külföldi vezetői engedély esetén a gépi meghajtású járműveknek az ország területén történő vezetéséhez való jog szűnik meg.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 22 S. Aykul osztrák állampolgár, aki 1980. november 17-én született, és születése óta a 2006/126 irányelv 12. cikkének első bekezdése értelmében vett szokásos tartózkodási helye Ausztriában van. 2007. október 19-én a Bezirkshauptmannschaft Bregenz (a bregenzi kerületi közigazgatási hatóság, Ausztria) vezetői engedélyt állított ki részére.
- 23 2012. május 11-én S. Aykult Leutkirchben (Németország) rendőrségi ellenőrzés alá vonták. Az érintett általi kábítószer-használatra utaló jelek miatt utóbbinál vizeletvizsgálatot végeztek, amely kannabisz fogyasztását mutatta ki. Így ugyanezen a napon, tehát 2012. május 11-én vérévételt végeztek, és e vérévétel eredménye megerősítette a kannabisz származékos jelenlétét S. Aykul vérében.
- 24 2012. július 4-én a ravensburgi (Németország) ügyészség megszüntette az S. Aykullel szemben elrendelt nyomozást.
- 25 Lautkirch település 2012. július 18-i, pénzbírságot kiszabó határozatával S. Aykult kábítószer hatása alatti járművezetés miatt 590,80 euró bírság megfizetésére kötelezte, és egy hónapra eltiltotta a járművezetéstől.
- 26 2012. szeptember 17-i határozatával a Landratsamt Ravensburg (ravensburgi járási közigazgatási hivatal, Németország) Németország területére kiterjedő hatállyal visszavonta S. Aykultól osztrák vezetői engedélyét. A Landratsamt Ravensburg szerint ugyanis S. Aykul alkalmatlannak bizonyult gépi meghajtású jármű vezetésére, mivel a 2012. május 11-én elvégzett vérévétel eredménye nyilvánvalóvá tette az érintett esetében kannabisz legalábbis alkalmoszerű használatát, valamint mivel e kábítószer hatása alatt vezetett gépi meghajtású járművet. Ezért S. Aykul nem tudta különválasztani a vezetést és a kábítószer használatát.
- 27 2012. szeptember 17-i határozatának mellékletében a Landratsamt Ravensburg mindazonáltal arról tájékoztatta S. Aykult, hogy kérheti a jövőben a Németországban történő újbóli vezetés engedélyezését, ha Németországban hivatalosan elismert, vezetésre való alkalmassági vizsgálat elvégzésére jogosult szakértői szerv által készített orvosi-pszichológiai szakvéleményt mutat be, és bizonyítja gépi

meghajtású jármű vezetésére való alkalmasságát. A Landratsamt Ravensburg azt is pontosította, hogy az ilyen jellegű szakvélemény elkészítése főszabály szerint az azzal kapcsolatos bizonyítéktól függ, hogy az érintett személy egy éven keresztül tartózkodik a kábítószer-fogyasztástól.

- 28 2012. október 19-én S. Aykul a Landratsamt Ravensburg 2012. szeptember 17-i határozatával szemben panaszt nyújtott be. Lényegében arra hivatkozott, hogy a német hatóságok a bírság tárgyában 2012. július 18-án hozott határozat elfogadásával kimerítették hatáskörüket, valamint hogy az uniós jog értelmében nem e hatóságok feladata a gépi meghajtású jármű vezetésére való alkalmasságának vizsgálata, mivel e feladat a Bíróság ítélkezési gyakorlatának megfelelően kizárólag a vezetői engedélyének a kiállítása szerinti tagállam, nevezetesen az Osztrák Köztársaság hatáskörébe tartozik.
- 29 A Bezirkshauptmannschaft Bregenz – amelyet az ügyről a Landratsamt Ravensburg tájékoztatott – megállapította, hogy nem teljesültek az osztrák törvény által előírt követelmények ahhoz, hogy a hatóságok S. Aykullal szemben eljárhassanak, ugyanis a 2012. május 11-i vérvételt végző orvos jegyzőkönyvében rámutatott arra, hogy S. Aykul semmilyen figyelmet érdemlő jelet nem mutatott arról, hogy kábítószer hatása alatt állt.
- 30 A 2012. december 20-i határozattal a Regierungspräsidium Tübingen (tübingeni kormányzóság, Németország) elutasította az S. Aykul által a Landratsamt Ravensburg 2012. szeptember 17-i határozatával szemben benyújtott panaszt. Többek között rámutatott arra, hogy a német hatóságok beavatkozásának a hiánya a kábítószer hatása alatti járművezetés eseteiben nem egyeztethető össze a 91/439 irányelv által követett, a közúti közlekedésbiztonság biztosítására irányuló célkitűzéssel. A Regierungspräsidium Tübingen hozzátette, hogy S. Aykul állításával ellentétben ezen irányelv 8. cikkének (2) bekezdése nem akadályozza azt, hogy az érintett vezetői engedélyt visszavonják, és pontosította, hogy az ilyen intézkedés szerepel azon intézkedések között, amelyeket a tagállam az említett irányelv 8. cikke (4) bekezdésének első albekezdése alapján elfogadhat.
- 31 2013. január 25-én S. Aykul a Landratsamt Ravensburg 2012. szeptember 17-i határozatával szemben keresetet terjesztett elő az ügy érdemében a Verwaltungsgericht Sigmaringen (sigmaringeni közigazgatási bíróság, Németország) előtt, és megismételte a korábban felhozott érveit. Arra hivatkozott továbbá, hogy a 2006/126 irányelv 11. cikke (4) bekezdésének második albekezdése nem hatalmazza fel a Németországi Szövetségi Köztársaságot arra, hogy megtagadja vezetői engedélye érvényességének az elismerését, ugyanis azt az Osztrák Köztársaság állította ki, valamint hogy a szokásos tartózkodási helye továbbra is ez utóbbi állam területén van. Ezért S. Aykul szerint kizárólag az osztrák hatóságok rendelkeznek hatáskörrel annak meghatározására, hogy még alkalmas-e gépi meghajtású jármű vezetésére.
- 32 A Land Baden-Württemberg az S. Aykul által előterjesztett kereset elutasítását kérte. Véleménye szerint különösen azt kell figyelembe venni, hogy az ok, amely miatt S. Aykul vezetői engedélyének elismerését megtagadták, csak ezen engedély kiállítását követően keletkezett. Márpedig a vezetői engedély kiállítását követően bekövetkező tények felhatalmazzák az Európai Unió érintett tagállamait arra, hogy megtagadják a nemzeti területükön való vezetés jogának az elismerését.
- 33 Ezt a lehetőséget a 91/439 irányelv 8. cikkének (4) bekezdése biztosítja. Ezen irányelv 8. cikke (2) bekezdésének a szövegétől eltérően az említett irányelv 8. cikke (4) bekezdésének a szövege nemcsak a szokásos tartózkodási hely szerinti tagállamot, hanem minden más tagállamot is felhatalmaz arra, hogy megtagadja nemzeti területén a vezetési jog elismerését. A büntető jogszabályok vagy a szabálysértésekre vonatkozó jogszabályok alapján előírt járművezetéstől eltiltás a vezetői engedéllyel kapcsolatos „korlátozó” intézkedés, amely a büntető vagy szabálysértési jellegű intézkedésekkel összefüggő mentesség hatálya alá tartozik, a 91/439 irányelv 8. cikkének (2) bekezdése értelmében vett területiségre vonatkozó alapelvre figyelemmel. A vezetői engedély Németország területén történő használatára vonatkozó jog elismerésének a FeV 46. §-ának (5) bekezdése értelmében vett megtagadása csak a másik tagállam által kiállított vezetői engedély érvényességének az ugyanezen 91/439 irányelv 8. cikke (4) bekezdésének értelmében vett el nem ismerésének minősül az érintett tagállamban.

- 34 A kérdést előterjesztő bíróság 2013. március 13-i kérelmére válaszul a Bezirkshauptmannschaft Bregenz rámutatott arra, hogy az osztrák hatóságok a vezetői engedélyre vonatkozó osztrák jogszabályok alapján csak akkor járnak el, ha a kábítószer fogyasztása miatt a gépi meghajtású jármű vezetésére való alkalmatlanság orvosilag megállapításra került, vagy ha az e termékektől való függőséget feltételező jelek állnak fenn. A Bezirkshauptmannschaft Bregenz megerősítette, hogy a szóban forgó alapügyben az osztrák hatóságok S. Aykult továbbra is alkalmasnak tartják a gépi meghajtású járművek vezetésére, így megtarthatja vezetői engedélyét.
- 35 A kérdést előterjesztő bíróság rámutat arra, hogy az S. Aykul által előterjesztett keresetet el kellene utasítani, ha a német jogot kellene alkalmazni. Az StVG 3. §-a (1) bekezdése és a FeV 46. §-a (1) bekezdése együttesen értelmezett rendelkezéseinek megfelelően ugyanis a vezetői engedéllyel összefüggésben illetékes hatóság köteles a vezetői engedélyt visszavonni, ha a vezetői engedély jogosultja gépi meghajtású jármű vezetésére alkalmatlannak bizonyul. A FeV 46. §-ának (5) bekezdése értelmében külföldön kiállított vezetői engedély esetén e visszavonás ezen engedély Németország területén történő használatára való jog elismerésének megtagadásával azonos hatályú. A jelen esetben S. Aykul gépi meghajtású jármű vezetésére való alkalmatlansága a FeV 11. §-a (1) bekezdésének második mondata, valamint az ezen FeV 11. §-a 4. mellékletének 9.2.2. pontja együttesen értelmezett rendelkezéseinek alkalmazásából következik. E rendelkezések értelmében ugyanis főszabály szerint alkalmatlan a gépi meghajtású jármű vezetésére minden olyan személy, aki kannabisz alkalomszerű fogyasztása miatt képtelen különválasztani a járművezetést és e fogyasztást. Márpedig a szóban forgó alapügyben elegendő jel utal arra, hogy S. Aykul képtelen erre.
- 36 A kérdést előterjesztő bíróság pontosítja továbbá, hogy a nemzeti jog értelmében három különböző szinten lehet válaszolni a közlekedési szabályok megsértésére és a járművezetésre való alkalmasság hiányára utaló jelekre, tudniillik a büntetőjog, a szabálysértési jog és a vezetői engedélyekre vonatkozó jogszabályok szintjén. A jelen ügy a vezetői engedélyre vonatkozó jogszabályokkal kapcsolatos gyakorlatnak felel meg. A vezetői engedéllyel összefüggésben illetékes hatóságok és a rendőri szervek abból az elvből indulnak ki, hogy a külföldön kiállított vezetői engedélyek visszavonására a német hatóságok illetékesek abban az esetben, ha a Németország területén elkövetett közlekedési szabálysértés a járművezetésre való alkalmatlanság jeleit mutatja.
- 37 Mivel kétségei vannak a német szabályozásnak és közigazgatási gyakorlatnak a tagállamok által kiállított vezetői engedélyek kölcsönös elismerése kötelezettségével való összeegyeztethetősége tekintetében, a Verwaltungsgericht Sigmaringen úgy határozott, hogy felfüggeszti az eljárást, és a következő kérdéseket terjeszti előzetes döntéshozatalra a Bíróság elé:
- „1) Ellentétes-e a 2006/126 irányelv 2. cikkének (1) bekezdéséből fakadó, a tagállamok által kiállított vezetői engedélyek kölcsönös elismerésére irányuló kötelezettséggel a Németországi Szövetségi Köztársaság azon nemzeti rendelkezése, amelynek értelmében a külföldi vezetői engedély Németország területén történő használatára vonatkozó jogot közigazgatási úton utólag meg kell vonni akkor, ha a külföldi vezetői engedély jogosultja azzal Németország területén tiltott kábítószer hatása alatt vezet gépi meghajtású járművet, és ennek következtében a német rendelkezések értelmében már nem áll fenn a vezetésre való alkalmassága?
- 2) Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén ez abban az esetben is érvényes-e, ha a kiállító állam a kábítószer hatása alatti vezetés ismeretében nem tesz intézkedéseket, és ezért továbbra is fennáll a külföldi vezetői engedély jogosultja által okozott veszély?
- 3) Az első kérdésre adandó nemleges válasz esetén a Németországi Szövetségi Köztársaság függővé teheti-e a külföldi vezetői engedély Németország területén történő használatára vonatkozó jog újbóli megállapítását az újbóli megállapítás nemzeti feltételeinek teljesítésétől?

- 4) a) A büntetőjogi és rendőrségi jogszabályok területiségére vonatkozó alapelv 2006/126 irányelv 11. cikkének (2) bekezdése szerinti figyelembevétele igazolhatja-e azt, hogy valamely tagállam a kiállító állam helyett jár el a vezetői engedélyekre vonatkozó jogszabályok értelmében? A figyelembevétel lehetővé teszi-e például azt, hogy a külföldi vezetői engedély Németország területén történő használatára vonatkozó jog megvonására büntetőjogi biztonsági intézkedéssel kerüljön sor?
- b) A 4. kérdés a) pontjának igenlő megválaszolása esetén az elismerési kötelezettség figyelembevételével a biztonsági intézkedést hozó tagállam vagy a kiállító állam rendelkezik hatáskörrel a külföldi vezetői engedély Németország területén történő használatára vonatkozó jog újbóli megállapítására?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Előzetes észrevételek

- 38 Mivel a kérdést előterjesztő bíróság által feltett kérdések a 91/439 irányelvet hatályon kívül helyező és felváltó 2006/126 irányelv 2. cikke (1) bekezdésének és 11. cikke (2) bekezdésének értelmezésére vonatkoznak, előzetesen azt kell meghatározni, hogy az uniós jog mely rendelkezései alkalmazandók *ratione temporis* az alapügyben szóban forgó tényállásra.
- 39 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy az osztrák hatóságok 2007. október 19-én állították ki S. Aykul részére a vezetői engedélyt, valamint hogy a Landratsamt Ravensburg 2012. szeptember 17-i határozatával tagadta meg e vezetői engedély Németország területén való érvényességének az elismerését a 2012. május 11-én bekövetkezett események miatt.
- 40 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy noha a 2006/126 irányelv 17. cikkének első bekezdése alapján a 91/439 irányelvet 2013. január 19-i hatállyal hatályon kívül helyezték, a 2006/126 irányelv több rendelkezése – mint 2. cikkének (1) bekezdése és 11. cikkének (4) bekezdése – 2009. január 19-től ez utóbbi irányelv 18. cikkének második bekezdése értelmében alkalmazásra került (lásd ebben az értelemben: Akyüz-ítélet, C-467/10, EU:C:2012:112, 31. pont). Nem ez az eset áll ugyanakkor fenn a 2006/126 irányelv 11. cikkének (2) bekezdése tekintetében, amely nem szerepel ez ezen irányelv 18. cikkének második bekezdésében említett rendelkezések között.
- 41 Ebből az következik, hogy egyrészt a 2006/126 irányelv 2. cikkének (1) bekezdése és 11. cikkének (4) bekezdése, másrészt pedig a 91/439 irányelv 8. cikkének (2) bekezdése – amelynek a tartalmát változatlanul átvették a 2006/126 irányelv 11. cikkének (2) bekezdésében – alkalmazandó *ratione temporis* az alapügyben szóban forgó tényállásra.

Az első és a második kérdésről, valamint a negyedik kérdés a) pontjáról

- 42 Emlékeztetni kell arra, hogy a nemzeti bíróságok és a Bíróság között az EUMSZ 267. cikkel bevezetett együttműködési eljárásban a Bíróság kötelessége, hogy a nemzeti bíróság részére olyan hasznos választ adjon, amely annak lehetővé teszi az előtte folyamatban lévő ügy elbírálását. Ennek érdekében adott esetben a Bíróságnak át kell fogalmaznia a feltett kérdéseket (lásd: Le Rayon d’Or ítélet, C-151/13, EU:C:2014:185, 25. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 43 E célból a Bíróság a nemzeti bíróság által szolgáltatott információk összessége és különösen az előzetes döntéshozatalra utaló határozat indokolása alapján meghatározhatja az uniós jog azon rendelkezéseit, illetve jogelveit, amelyeknek az értelmezése az alapügyben felmerülő jogvita tárgyára figyelemmel szükséges (lásd: Le Rayon d’Or ítélet, C-151/13, EU:C:2014:185, 26. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 44 A jelen esetben az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy az együttesen vizsgálandó első és második kérdésével, valamint negyedik kérdésének a) pontjával a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kívánja megtudni, hogy a 2006/126 irányelv 2. cikkének (1) bekezdését és 11. cikke (4) bekezdésének második albekezdését, valamint a 91/439 irányelv 8. cikkének (2) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes az, ha a tagállam, amelynek területén a másik tagállam által kiállított vezetői engedély jogosultja átmenetileg tartózkodik, megtagadja e vezetői engedély érvényességének elismerését az engedély jogosultjának azon jogsértő magatartása miatt, amely az említett vezetői engedély kiállítását követően következett be e területen, és amely jellegénél fogva az első tagállam nemzeti jogának megfelelően a gépi meghajtású jármű vezetésére való alkalmatlansággal jár.
- 45 Emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a 2006/126 irányelv 2. cikkének (1) bekezdése a tagállamok által kiállított vezetői engedélyek minden külön formai követelmény nélküli kölcsönös elismerését írja elő. E rendelkezés egyértelmű és pontos kötelezettséget ró a tagállamokra, amely nem biztosít mérlegelési mozgásteret a teljesítése érdekében hozandó intézkedések terén (lásd ebben az értelemben: Akyüz-ítélet, C-467/10, EU:C:2012:112, 40. pont; Hofmann-ítélet, C-419/10, EU:C:2012:240, 43. és 44. pont).
- 46 Egyébiránt a Bíróság ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy a kiállító tagállam feladata annak vizsgálata, hogy teljesülnek-e az uniós jogszabályok által, többek között a szokásos tartózkodási helyre és a vezetésre való alkalmasságra vonatkozóan a 2006/126 irányelv 7. cikkének (1) bekezdésében előírt minimumkövetelmények, és következésképpen igazolt-e a vezetői engedély kiállítása (lásd ebben az értelemben: Hofmann-ítélet, C-419/10, EU:C:2012:240, 45. és 47. pont).
- 47 Ezért, ha valamely tagállam hatóságai a 2006/126 irányelv 1. cikke (1) bekezdésének megfelelően állítottak ki vezetői engedélyt, a többi tagállamnak nincs joga azt vizsgálni, hogy az engedély kiállítása az ezen irányelv által előírt követelményeknek megfelelően történt-e. Azt ugyanis, hogy valaki valamely tagállam által kiállított vezetői engedéllyel rendelkezik, annak bizonyítékeként kell tekinteni, hogy ennek az engedélynek a jogosultja az engedély kiállítása napján megfelelt e követelményeknek (lásd ebben az értelemben: Hofmann-ítélet, C-419/10, EU:C:2012:240, 46. és 47. pont).
- 48 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a német hatóságok S. Aykul vezetői engedéllyel való rendelkezésével kapcsolatos követelményeket nem ezen engedély kiállításának a napján, hanem S. Aykul azon jogsértő magatartását követően kérdőjelezték meg, amely az említett engedély kiállítását követően következett be Németország területén.
- 49 S. Aykul – akinek a szokásos tartózkodási helye Ausztriában található – ugyanis osztrák vezetői engedélyét nem a vezetői engedély Németországban történő korlátozását, felfüggesztését vagy visszavonását követően szerezte. Mivel kábítószer hatása alatt vezetett Németországban gépi meghajtású járművet, a német hatóságok visszavonták osztrák vezetői engedélyét Németország területén, miközben szokásos tartózkodási helye nem Németországban volt. Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy ennek az intézkedésnek – tekintve, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaságtól eltérő tagállam által kiállított vezetői engedélyről van szó – az volt a hatása, hogy megtagadta S. Sykullal szemben annak elismerését, hogy joga van vezetői engedélyét Németország területén használni.
- 50 Meg kell határozni, hogy a tagállam által a másik tagállamban kiállított vezetői engedély érvényessége elismerésének az ilyen megtagadása tartozhat-e a vezetői engedélyek kölcsönös elismerésének a 2006/126 irányelv 2. cikkének (1) bekezdésében említett elve alól elfogadott korlátozások hatálya alá.
- 51 E tekintetben – ahogy azt a főtanácsnok indítványának 65. pontjában megállapította – az említett elv alóli, a 91/439 irányelv 8. cikkének (2) bekezdésében előírt korlátozás nem alkalmazandó az alapügyben.

- 52 A 91/439 irányelv első és tizedik preambulumbekkezdésével összefüggésben értelmezett 8. cikke (2) bekezdésének magából a szövegéből ugyanis kitűnik, hogy e korlátozás arra a helyzetre vonatkozik, amikor a vezetői engedély jogosultjának a szokásos tartózkodási helye az ezen engedély kiállítója szerinti tagállamtól eltérő tagállamban van. Ilyen helyzetben a büntetőjogi és rendőrségi jogszabályok területiségére vonatkozó alapelv tiszteletben tartására is figyelemmel a szokásos tartózkodási hely szerinti tagállam a járművezetési jogosultság korlátozására, felfüggesztésére, visszavonására, illetve megszüntetésére vonatkozó nemzeti rendelkezéseit alkalmazhatja az említett vezetői engedély jogosultjára, és szükség esetén, e célból lecserélheti ezen engedélyt.
- 53 Márpedig a jelen esetben S. Aykul szokásos tartózkodási helye az alapügy tényállása idején a vezetői engedélyét kiállító tagállam, nevezetesen az Osztrák Köztársaság területén, nem pedig Németország területén volt. S. Aykul csak ideiglenesen tartózkodott Németországban, amikor 2012. május 11-én a kábítószer hatása alatti járművezetés szabálysértését elkövette.
- 54 Ellenben az alapügyben szóban forgóhoz hasonló helyzet a 2006/126 irányelv 11. cikke (4) bekezdése második albekezdésének a hatálya alá tartozik. E rendelkezés, amely – ahogy az a jelen ítélet 40. és 41. pontjából kitűnik – alkalmazandó *ratione temporis* az alapügy tényállására, előírja, hogy a tagállam megtagadja egy másik tagállam által olyan személy részére kiállított vezetői engedély érvényességének elismerését, akinek a vezetői engedélyét az előbbi állam területén korlátozták, felfüggesztették vagy visszavonták, és függetlenül attól, hogy az említett engedélyt azon időpontot megelőzően állították-e ki, amikor az említett rendelkezés alkalmazandó lett (lásd ebben az értelemben: Akyüz-ítélet, C-467/10, EU:C:2012:112, 32. pont).
- 55 Míg a 91/439 irányelv 8. cikke (2) bekezdésének a szövege szerint kizárólag a vezetői engedély jogosultjának a szokásos tartózkodási helye szerinti tagállam rendelkezik hatáskörrel a vezetés jogának korlátozására, felfüggesztésére, valamint visszavonására vagy megszüntetésére vonatkozó nemzeti rendelkezései alkalmazására e jogosult tekintetében, a 2006/126 irányelv 11. cikke (4) bekezdése második albekezdésének szövege valamennyi tagállamot – és nem kizárólag a szokásos tartózkodási hely szerinti tagállamot – felhatalmazza a másik tagállam által kiállított vezetői engedély érvényessége elismerésének a megtagadására.
- 56 Nem vitatott, hogy a Bizottság a tárgyaláson a 2006/126 irányelv 11. cikke (4) bekezdése második albekezdésének olyan értelmezését képviselte, amely szerint a vezetői engedély érvényessége elismerésének a megtagadására vonatkozó lehetőség kizárólag azon tagállamot kellene, hogy megilletse, amelynek a területén ezen engedély jogosultjának a szokásos tartózkodási helye található. A Bizottság szerint ugyanis a 91/439 irányelv 8. cikke (4) bekezdésének első albekezdése – amelynek tartalmát a 2006/126 irányelv 11. cikke (4) bekezdésének második albekezdése átvette – a 91/439 irányelv 8. cikkének (2) bekezdésére hivatkozik, amely „a szokásos tartózkodási hely szerinti tagállam[ot]” említi. A 2006/126 irányelv 11. cikke (4) bekezdésének második albekezdésében említett tagállam ezért csak az a tagállam lehet, ahol a szóban forgó vezetői engedély jogosultjának a szokásos tartózkodási helye található.
- 57 Mindazonáltal az ilyen értelmezés nem fogadható el. Ezen irányelv 11. cikke (4) bekezdésének ugyanis mind az első, mind pedig a második albekezdése a vezetői engedély korlátozására, felfüggesztésére, valamint visszavonására hivatkozik, anélkül hogy a szokásos tartózkodási hely szerinti tagállam által e tekintetben hozott határozatokra korlátozódna. E rendelkezésnek a vezetői engedély érvénytelenítésére vonatkozó harmadik albekezdése sem kapcsolódik az ugyanezen tagállam által hozott ilyen határozathoz. Ilyen feltételek mellett – ahogy azt a főtanácsnok indítványának 79–82. pontjában megállapította – a 2006/126 irányelv 11. cikke (4) bekezdése második albekezdésének rendelkezései önállóan alkalmazandók, mind ezen irányelv 11. cikkének (2) bekezdése, mind a 91/439 irányelv 8. cikkének (2) bekezdése tekintetében.

- 58 Továbbá, jöllehet a Bíróság a 91/439 irányelv 8. cikke (4) bekezdésének első albekezdését, valamint a 2006/126 irányelv 11. cikke (4) bekezdésének második albekezdését – amely az előbbi rendelkezés tartalmát vette át – főként olyan ügyek összefüggésében értelmezte, ahol arról a lehetőségről volt szó, hogy egy olyan személy esetében, akinek a vezetői engedélye valamely tagállam területén korlátozásra, felfüggesztésre vagy visszavonásra irányuló intézkedés tárgyát képezte, e tagállam a másik tagállam által ezen intézkedés elfogadását követően kiállított vezetői engedély érvényességét ismerje el (lásd többek között: Wiedemann és Funk ítélet, C-329/06 és C-343/06, EU:C:2008:366; Zerche és társai ítélet, C-334/06–C-336/06, EU:C:2008:367; Hofmann-ítélet, C-419/10, EU:C:2012:240), e rendelkezések szövege az alapügyben szóban forgóhoz hasonló olyan helyzetekre is vonatkozik, amikor az első tagállam a másik tagállam által kiállított vezetői engedély érvényességét az ezen engedély korlátozására, felfüggesztésére vagy visszavonására vonatkozó határozatot megelőzően tagadja meg.
- 59 Végül meg kell jegyezni, hogy a 91/439 irányelv 8. cikkének (2) bekezdése felhatalmazza a másik tagállam által kiállított vezetői engedély jogosultjának szokásos tartózkodási helye szerinti tagállamot szükség esetén ezen engedély lecserélésére azért, hogy utóbbi tagállam alkalmazhassa e jogosultra a vezetés jogának korlátozására, felfüggesztésére, valamint visszavonására vagy megszüntetésére vonatkozó nemzeti rendelkezéseit. E rendelkezésből következik, hogy a szokásos tartózkodási hely szerinti tagállam jogosult a másik tagállam által kiállított vezetői engedély korlátozására, felfüggesztésére, valamint visszavonására vagy megszüntetésére vonatkozó intézkedések elfogadására, amelyek valamennyi tagállamban kifejtik hatásaikat.
- 60 Meg kell ellenben állapítani, hogy a 2006/126 irányelv 11. cikke (4) bekezdésének második albekezdése – amely nem írja elő a vezetői engedély lecserélésének ilyen lehetőségét – kizárólag azt engedi meg a tagállamnak – amikor az nem a szokásos tartózkodási hely szerinti tagállam – nemzeti jogszabályai értelmében és a másik tagállamban előzőleg megszerzett vezetői engedély jogosultjának a területén tanúsított jogsértő magatartása miatt, hogy olyan intézkedéseket hozzon, amelyek hatálya erre a területre korlátozódik és amelyek hatása ezen engedély érvényessége e területen történő elismerésének a megtagadására korlátozódik.
- 61 Ahogy azt a főtanácsnok indítványának 83. pontjában megállapította, a 2006/126 irányelv 11. cikke (4) bekezdésének második albekezdése ezért a büntetőjogi és rendőrségi jogszabályok területiségére vonatkozó alapelv illusztrálása, amely alapelv a 91/439 irányelv 8. cikkének (2) bekezdésében, valamint a 2006/126 irányelv 11. cikkének (2) bekezdésében kifejezetten említésre került. A 2006/126 irányelv 11. cikke (4) bekezdésének második albekezdése ugyanis azokra az intézkedésekre vonatkozik, amelyeket a tagállam büntetőjogi és rendőrségi jogszabályai alapján hoztak, és amelyek érintik e tagállam területén a másik tagállam által kiállított vezetői engedély érvényességét.
- 62 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a Bíróság már kimondta, hogy valamely bűncselekménynek adott esetben a vezetői engedély visszavonására irányuló intézkedés által történő szankcionálására, melyhez kapcsolódhat vagy sem új jogosítvány kiállítására vonatkozó tilalmi idő, kizárólag azon tagállam illetékes, amelynek területén a bűncselekményt elkövették (lásd: Weber-ítélet, C-1/07, EU:C:2008:640, 38. pont).
- 63 Az alapügyben meg kell állapítani, hogy S. Aykul számára az a tény, hogy 2012. május 11-én gépi meghajtású járművet kábítószer hatása alatt vezetett, mindenekelőtt azzal a következménnyel járt, hogy a ravensburgi ügyészség nyomozást rendelt el vele szemben, amelyet végül megszüntettek.
- 64 Továbbá az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy Lautkirch település kábítószer hatása alatti járművezetés miatt pénzbírságot szabott ki S. Aykullel szemben, és egy hónapra eltiltotta a járművezetéstől. Végül a Landratsamt Ravensburg – a vezetői engedéllyel összefüggésben illetékes közigazgatási hatóság – a vezetői engedélyre vonatkozó német jogszabályok alapján visszavonta S. Aykul vezetői engedélyét. E jogszabályoknak megfelelően, ha a vezetői engedély jogosultjának a járművezetésre való alkalmasságával kapcsolatban kétség merül fel, meg kell vizsgálni ezen alkalmasságot, és ha megállapításra kerül, hogy az alkalmasság nem áll fenn, az illetékes hatóság

kötelezettsége a kérdéses vezetői engedély visszavonása. Az említett jogszabályokkal kapcsolatos gyakorlat szerint a német hatóságok megállapítják illetékességüket a külföldön kiállított vezetői engedély visszavonására, ha a Németország területén elkövetett közlekedési szabálysértés a járművezetésre való alkalmatlanság jeleit mutatja.

- 65 A 91/439 irányelv 8. cikkének (2) bekezdésében és a 2006/126 irányelv 11. cikkének (2) bekezdésében szereplő, a büntetőjogi és rendőrségi jogszabályok területiségére vonatkozó alapelvvel kapcsolatos kivételre hivatkozva a Bizottság azt a véleményt képviseli, hogy a vezetői engedély visszavonása a vezetői engedély jogosultjának a gépi meghajtású jármű vezetésére való alkalmatlansága miatt ezért nem tekinthető büntetőjogi jellegű biztosítási intézkedésnek, következésképpen pedig úgy, hogy az a büntetőjogon alapuló ezen kivétel alá tartozik.
- 66 E tekintetben elegendő annak a megállapítása, hogy azok a rendelkezések, amelyekre a Bizottság hivatkozik, nem kizárólag a büntetőjogi, hanem a rendőrségi jogszabályokra is vonatkoznak. Továbbá a jelen ítélet 60. és 61. pontjában megállapított lehetőség – amelyet a 2006/126 irányelv 11. cikke (4) bekezdésének második albekezdése biztosít a tagállam számára ahhoz, hogy megtagadja a másik tagállamban előzőleg megszerzett vezetői engedély érvényességének elismerését az ezen engedély jogosultjának a területén tanúsított jogsértő magatartása miatt – sem korlátozódik az első tagállam büntetőjoga alapján hozott intézkedésekre. A valamely tagállam területén elkövetett jogsértés szankciója ugyanis különböző formákat ölthet, jellegétől és súlyától, valamint ezen állam igazságügyi berendezkedésétől függően, amely állam elismerheti vagy sem a közigazgatási és bírósági aktusok közötti különbséget.
- 67 Ahogy azt a főtanácsnok indítványának 104. pontjában megállapította, jóllehet az S. Aykul által elkövetett jogsértés mind büntetőjogi, mind pedig közigazgatási úton szankcionálható volt, az igazságügyi hatóság az érintettel szemben eredetileg megindított büntetőügyben folytatott nyomozás megszüntetését választotta. Ellenben ugyanezen jogsértés a vezetői engedéllyel összefüggésben illetékes közigazgatási hatóságot, nevezetesen a Landratsamt Ravensburgot arra vezette, hogy visszavonja S. Aykul vezetői engedélyét.
- 68 Ebből az következik, hogy az olyan határozat, mint a Landratsamt Ravensburg S. Aykul vezetői engedélyét visszavonó, 2012. szeptember 17-i határozata azon intézkedések között szerepel, amelyeket a tagállam a 2006/126 irányelv 11. cikke (4) bekezdésének második albekezdése alapján elfogadhat.
- 69 Egyébiránt meg kell állapítani, hogy valamely tagállam arra kényszerítése, hogy az alapügyben szóban forgóhoz hasonló helyzetben a vezetői engedély érvényességét feltétel nélküli elismerje, szembe menne azzal a közérdekű uniós céllal, amelyet a közúti közlekedésbiztonság javítása képvisel, és amelyet pontosan a 2006/126 irányelv követ (lásd ebben az értelemben: Glatzel-ítélet, C-356/12, EU:C:2014:350, 51. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 70 A tagállam számára biztosított azon lehetőség ugyanis, hogy a területén elkövetett jogsértés miatt visszavonja a vezetői engedély jogosultjától a területén való járművezetés engedélyét, kétségtelenül a vezetői engedélyek kölcsönös elismerése elve korlátozásának minősül. Mindazonáltal e korlátozás – amely lehetővé teszi a közlekedési balesetek bekövetkezése kockázatának a csökkentését – jellegénél fogva erősíti a közúti közlekedésbiztonságot, ami valamennyi polgár érdeke.
- 71 A fenti megfontolások összességére tekintettel az első és a második kérdésre, valamint a negyedik kérdés a) pontjára azt a választ kell adni, hogy a 2006/126 irányelv 2. cikkének (1) bekezdését és 11. cikke (4) bekezdésének második albekezdését úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes az, ha a tagállam, amelynek területén a másik tagállam által kiállított vezetői engedély jogosultja átmenetileg tartózkodik, megtagadja e vezetői engedély érvényességének elismerését az engedély jogosultjának azon jogsértő magatartása miatt, amely az említett vezetői engedély kiállítását követően következett be e területen, és amely az első tagállam nemzeti jogának megfelelően a gépi meghajtású jármű vezetésére való alkalmatlansággal jár.

A harmadik kérdésről és a negyedik kérdés b) pontjáról

- 72 Az együttesen vizsgálendő harmadik kérdésével és negyedik kérdésének b) pontjával a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kérdezi, hogy az alapügyben szóban forgóhoz hasonló helyzetben a vezetői engedély érvényességének elismerését megtagadó tagállam rendelkezik-e hatáskörrel azon követelmények meghatározására, amelyeknek e vezetői engedély jogosultjának a tagállam területén való vezetés jogának az újbóli megállapítása érdekében meg kell felelnie.
- 73 E tekintetben, noha a Bíróság többször megállapította – ahogy az a jelen ítélet 46. pontjából kitűnik –, hogy kizárólag a kiállító tagállam feladata annak a vizsgálata, hogy teljesülnek-e az uniós jog által különösen a vezetésre való alkalmasságra vonatkozóan előírt minimumkövetelmények (lásd ebben az értelemben: Hofmann-ítélet, C-419/10, EU:C:2012:240, 45. pont), emlékeztetni kell arra, hogy az alapügyben a vezetésre való alkalmasságot nem a vezetői engedély kiállításakor, hanem az ezen engedély jogosultja által az engedély kiállítása után elkövetett jogsértést követően kérdőjelezték meg, amelynek a szankciója csak az ezen jogsértés elkövetésének helye szerinti tagállam területén fejtette ki joghatásait.
- 74 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a jogsértés elkövetésének helye szerinti tagállam hatóságainak a feladata annak a meghatározása, hogy a másik tagállam által kiállított vezetői engedély jogosultja újból alkalmas-e a területén való vezetésre.
- 75 Ahogy arra ugyanis lényegében a lengyel kormány hivatkozik, amennyiben valamely tagállam által a másik tagállamban kiállított vezetői engedély érvényessége elismerésének a megtagadása olyan nemzeti szabályokon alapul, amelyek nem léteznek szükségszerűen a kiállító tagállam jogszabályaiban, nehezen képzelhető el, hogy ez utóbbi állam jogszabályai maguk olyan követelményeket írnak elő, amelyeknek a vezetői engedély jogosultjának meg kellene felelnie ahhoz, hogy a másik tagállam területén való vezetés jogát újból megállapítsák.
- 76 Mindazonáltal hangsúlyozni kell, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlatából következik, hogy egy tagállam nem hivatkozhat a 2006/126 irányelv 11. cikke (4) bekezdésének második albekezdésére egy másik tagállam által kiállított vezetői engedély érvényessége elismerésének határozatlan időre történő megtagadása érdekében, ha ezen vezetői engedély jogosultjával szemben az első tagállam területén korlátozó intézkedést alkalmaztak (lásd ebben az értelemben: Hofmann-ítélet, C-419/10, EU:C:2012:240, 50. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 77 Annak elismerése ugyanis, hogy valamely tagállamnak nemzeti rendelkezései alapján jogában áll határozatlan időre megtagadni egy másik tagállam által kiállított vezetői engedély érvényességének elismerését, kifejezett tagadása volna a vezetői engedélyek kölcsönös elismerése elvének, amely a 2006/126 irányelv által létrehozott rendszer alapvető elemét jelenti (lásd ebben az értelemben: Kapper-ítélet, C-476/01, EU:C:2004:261, 77. pont; Kremer-végzés, C-340/05, EU:C:2006:620, 30. pont; Akyüz-ítélet, C-467/10, EU:C:2012:112, 57. pont; Hofmann-ítélet, C-419/10, EU:C:2012:240, 78. pont).
- 78 Végül soron az alapeljárásbeli tények értékelésére és a nemzeti jogszabályok értelmezésére kizárólagos hatáskörrel rendelkező kérdést előterjesztő bíróság feladata annak vizsgálata, hogy a jelen esetben a Németországi Szövetségi Köztársaság saját szabályai alkalmazásával valójában nem tagadja-e meg határozatlan időre S. Aykul vezetői engedélyének az elismerését. Ezzel összefüggésben szintén a kérdést előterjesztő bíróság feladata annak ellenőrzése, hogy a német jogszabályok által annak érdekében előírt követelmények, hogy az S. Aykul helyzetében lévőhöz hasonló személy esetében Németország területén a vezetés jogát újból megállapíthassák, tiszteletben tartják-e az arányosság elvét, különösen pedig nem lépik-e túl a 2006/126 irányelv által követett, a közúti közlekedésbiztonság javítására irányuló cél elérésére alkalmas és ahhoz szükséges mértéket.

- 79 Mindazonáltal a Bíróság, amelynek az a feladata, hogy hasznos választ adjon a kérdést előterjesztő bíróságnak, hatáskörrel rendelkezik arra, hogy az alapeljárás iratai, valamint az elé terjesztett írásbeli és szóbeli észrevételek alapján útmutatást adjon e bíróságnak a döntéshez (lásd ebben az értelemben: Wiering-ítélet, C-347/12, EU:C:2014:300, 63. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 80 A jelen esetben az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy S. Aykul, aki osztrák vezetői engedélyének Németország területén történő visszavonására vonatkozó intézkedés hatálya alá került, kérheti, hogy újra jogosult legyen osztrák vezetői engedélyével gépi meghajtású jármű Németországban történő vezetésére. 2012. szeptember 17-i határozatának mellékletében a Landratsamt Ravensburg ugyanis arról tájékoztatta az érintettet, hogy a gépi meghajtású jármű vezetésére való alkalmassága a Németországban hivatalosan elismert, vezetésre való alkalmassági vizsgálat elvégzésére jogosult szakértői szerv által készített orvosi-pszichológiai szakvélemény alapján elismerhető, valamint pontosította, hogy az ilyen jellegű szakvélemény elkészítése főszabály szerint az azzal kapcsolatos bizonyítéktól függ, hogy az érintett személy egy éven keresztül tartózkodik minden kábítószer-fogyasztástól.
- 81 Egyébiránt a német kormánynak a Bíróság által feltett kérdésre adott írásbeli válaszából kitűnik, hogy az ilyen orvosi-pszichológiai szakvélemény hiányában is a másik tagállam által kiállított vezetői engedély Németországban történő használatára vonatkozó jog teljes joggal újból megállapításra kerül, ha meghatározott határidő lejártát követően az StVG 29. §-ának (1) bekezdésében említett vezetési alkalmassági nyilvántartásból törölték az alkalmatlanságra vonatkozó bejegyzést. S. Aykul esetében a német kormány által szolgáltatott információkból kitűnik, hogy e rendelkezésnek megfelelően a törlési határidő az elkövetett jogsértés jellegére tekintettel öt év. Ezért e határidő lejártakor az érintett ismét használhatja Németországban a vezetői engedélyét, anélkül hogy orvosi-pszichológiai szakvéleményt kellene bemutatnia.
- 82 Ezen információkra tekintettel – amelyek ellenőrzése a kérdést előterjesztő bíróság feladata – meg kell állapítani, hogy a német rendelkezések nem tűnnek úgy, hogy határozatlan időre megtagadják S. Aykul vezetői engedélyének az elismerését.
- 83 Továbbá S. Aykul gépi meghajtású jármű Németországban történő vezetéséhez való joga újbóli megállapításának orvosi-pszichológiai szakvélemény – amelynek az elkészítése egy éven keresztül minden kábítószer-fogyasztástól való tartózkodással kapcsolatos bizonyítékot feltételez – bemutatásától vagy pedig ötéves időszak leteltétől való függővé tétele úgy tűnik, hogy hatékony és a közúti közlekedésbiztonság javítására irányuló célkitűzéssel arányos megelőzési módszer.
- 84 A fentiekre tekintettel a harmadik kérdésre, valamint a negyedik kérdés b) pontjára azt a válasz kell adni, hogy az alapügyben szóban forgóhoz hasonló helyzetben a vezetői engedély érvényességének elismerését megtagadó tagállam rendelkezik hatáskörrel azon követelmények meghatározására, amelyeknek a vezetői engedély jogosultjának a tagállam területén való vezetés jogának az újbóli megállapítása érdekében meg kell felelnie. A kérdést előterjesztő bíróság feladata annak vizsgálata, hogy a kérdéses tagállam saját szabályai alkalmazásával valójában nem tagadja-e meg határozatlan időre a másik tagállam által kiállított vezetői engedély elismerését. Ezzel összefüggésben a kérdést előterjesztő bíróság feladata annak ellenőrzése, hogy az első tagállam jogszabályai által előírt követelmények az arányosság elvére figyelemmel nem lépik-e túl a 2006/126 irányelv által követett, a közúti közlekedésbiztonság javítására irányuló cél elérésére alkalmas és ahhoz szükséges mértéket.

A költségekről

- 85 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (ötödik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) **A vezetői engedélyekről szóló, 2006. december 20-i 2006/126/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikkének (1) bekezdését és 11. cikke (4) bekezdésének második albekezdését úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes az, ha a tagállam, amelynek területén a másik tagállam által kiállított vezetői engedély jogosultja átmenetileg tartózkodik, megtagadja e vezetői engedély érvényességének elismerését az engedély jogosultjának azon jogsértő magatartása miatt, amely az említett vezetői engedély kiállítását követően következett be e területen, és amely az első tagállam nemzeti jogának megfelelően a gépi meghajtású jármű vezetésére való alkalmatlansággal jár.**
- 2) **Az alapügyben szóban forgóhoz hasonló helyzetben a vezetői engedély érvényességének elismerését megtagadó tagállam rendelkezik hatáskörrel azon követelmények meghatározására, amelyeknek a vezetői engedély jogosultjának a tagállam területén való vezetés jogának az újbóli megállapítása érdekében meg kell felelnie. A kérdést előterjesztő bíróság feladata annak vizsgálata, hogy a kérdéses tagállam saját szabályai alkalmazásával valójában nem tagadja-e meg határozatlan időre a másik tagállam által kiállított vezetői engedély elismerését. Ezzel összefüggésben a kérdést előterjesztő bíróság feladata annak ellenőrzése, hogy az első tagállam jogszabályai által előírt követelmények az arányosság elvére figyelemmel nem lépik-e túl a 2006/126 irányelv által követett, a közúti közlekedésbiztonság javítására irányuló cél elérésére alkalmas és ahhoz szükséges mértéket.**

Aláírások